

X.

Efterindtægt for Tjenestemænds Efterladte.

Ved Kommissionens Behandling af Spørgsmaalet om Ret for Tjenestemænds Efterladte til at oppebære Efterindtægt er man enedes om at foreslaa, at de i Loven af 2. December 1916 om et Fjerdingaars Efterindtægt indeholdte Bestemmelser i Princippet bevares. Den nævnte Lovs Regler vil derfor i det væsentlige genfindes i Forslagets 1. Del Kapitel 3, dog i noget ændret Skikkelse, og saaledes at man i selve Lovparagrafferne har optaget Bestemmelser af blivende Karakter, der nu findes i Bekendtgørelse af 10. Oktober 1917 angaaende Regler for Gennemførelse af Loven af 2. December 1916.

Under Behandlingen i Kommissionen har man bl.a. drøftet Spørgsmaalet om at ændre Reglerne for Efterindtægts Beregning saaledes, at man ikke medregnede Godtgørelse for Ekstra- eller Natarbejde, Vederlag for Overtidsarbejde, Akkordoverskud osv., men Kommissionen har ment ikke at burde foreslaa nogen Ændring paa dette Punkt, idet man har fundet, at det vilde være rigtigt at acceptere den Betragt-

ning, at man saa vidt muligt skulde søge at bevare for Tjenestemandens Efterladte i det Tidsrum, hvori Efterindtægten udbetales, det Indtægniveau, som Familien har været paa i Tjenestemandens Levetid. Og Kommissionen skønner, at man i det paa-gældende Forhold i det hele bør lægge humane Synspunkter til Grund for sine Overvejelser, hvorfor man kan gaa med til at se bort fra, at Forudsætningen for en Del af de Indtægter, hvoraf Efterindtægtsbeløbet beregnes, er, at særlige Ydelser virkelig ydes af Tjenestemanden.

Kommissionen har endvidere drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt ogsaa andre end Tjenestemandens Enke og Børn skulde have Ret til at faa Efterindtægt, saaledes at man f. Eks. medtog Forældre, hvem den afdøde *faktisk* havde forsørget, samt Plejebørn. Det vedtoges at udtale, at der indenfor Kommissionen har været Sympati for Tanken, men at man skønner, at der er en Sammenhæng med den almindelige Lovgivning paa dette Omraade, som nødvendigvis er *samlet* Overvejelse.